

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010754
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010754.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému X. G., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom B. nad K., Z. G. XXXX/XXX, okres U., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. februára 2021 odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného a odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. septembra 2020 pod sp. zn. 3T/53/2020 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania prokurátora a obžalovaného X. G. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. septembra 2020 pod sp. zn. 3T/53/2020, na podklade podanej obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 11. júna 2020 pod č. k. 1Kv 49/19/3300-108 bol obžalovaný X. G., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia, minimálne od roku 2015 do 12.02.2020 od nezistených osôb neoprávnene si zadovážoval psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorú prechovával v mieste bydliska v B. nad K., Z. G. XXXX/XXX, presne nezistené množstvo metamfetamínu použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo metamfetamínu predal alebo bezodplatne poskytol viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v B. nad K. i v U. po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete, a to:

- v presne nezistenom čase pravdepodobne od roku 2016 až do novembra 2019 v B. nad K., najčastejšie pred panelákom na adrese T. I, predával približne jedenkrát za týždeň presne nezistené množstvo metamfetamínu (pervitínu) za sumu 20,- € osobe A. A.,
- pravdepodobne dňa 04.02.2020 v B. nad K., pri garážach v časti zvanej D. dal bezodplatne presne nezistené malé množstvo metamfetamínu (pervitínu) U. D.,
- v presne nezistenom čase medzi rokmi 2016 a 2018 na rôznych presne nezistených miestach v B. nad K. dal najmenej štyrikrát bezodplatne malé množstvo metamfetamínu (pervitínu) K. F.,

- v presne nezistenom čase v priebehu roka 2015 na presne nezistených miestach v U. a v okolí U. približne dvakrát za týždeň dával bezodplatne približne jedenkrát za týždeň malé množstvo pervitínu (metamfetamínu) S. Z.,

príčom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. zákona o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bol odsúdený obžalovaný X. G. nasledovne:

podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona (správne aj podľa § 78 odsek 1 Tr. zákona) bol obžalovanému uložený tiež ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v lehote 15 dní od jeho oznámenia (vyhlásenia na hlavnom pojednávaní) napadli odvolaniami prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného a i samotný obžalovaný. Prokurátor čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody a obžalovaný navyše aj do výroku o určenom spôsobe jeho výkonu.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje so závermi okresného súdu v tom, že pre obžalovaného by bolo neprimerane prísne uloženie trestu odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona podľa § 172 odsek 2 a to vzhľadom na spôsob a rozsah spáchaného skutku ako i osobu jeho páchatel'a. Uložený trest odňatia slobody okresným súdom v napadnutom rozsudku nenapĺňa podľa názoru prokurátora účel trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Vyhlásenie o uznání viny obžalovaného, ktoré okresný súd prijal má podľa jeho názoru iba procesnoprávny následok spočívajúci v obmedzenom rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní a samotné vyhlásenie nie je možné formálne a mechanicky použiť na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a najmä nie až na úplne minimálne zákonné minimum. Bráni tomu aj samotný úmysel a cieľavedomosť obžalovaného takýmto spôsobom si zabezpečovať finančné príjmy. Uložený trest obžalovanému okresným súdom nenapĺňa nie len individuálnu prevenciu ale ani generálnu prevenciu, t. j. účinok na ostatných členov spoločnosti odrádzať ich od páchania trestnej činnosti a ani morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd v napadnutom rozsudku dostatočne ani neodôvodnil, čo ho viedlo k aplikácii mimoriadneho zníženia trestu analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. zákona obžalovanému X. G. uložil podľa §§ 172 odsek 2, 36 písm. l), písm. n), 38 odsek 3 Tr. zákona trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie odôvodnil tým, že trest odňatia slobody s určeným spôsobom jeho výkonu, uložený okresným súdom v napadnutom rozsudku, nepovažuje za správny a zákonný. V tomto smere poukázal na znenie zákonného ustanovenia § 34 Tr. zákona a ďalej poukázal na to, že u neho existujú okolnosti pre aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona ktoré spočívajú v jeho osobe a rodinných pomeroch. Je otcom troch maloletých detí, z toho jedno je ťažko zdravotne postihnuté. Obžalovaného matka je vo vyššom veku so zdravotnými problémami, čo si vyžaduje jeho osobnú prítomnosť, keďže jeho otec a brat zomreli a matka je tak odkázaná iba na jeho pomoc. Pokiaľ ide o zaradenie do výkonu trestu odňatia slobody, v jeho prípade postačuje zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože miera jeho narušenia nie je taká, že by pre jeho nápravu bolo nevyhnutné na neho pôsobiť prísnejším ústavom. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne po zrušení výrokov o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku okresného súdu mu sám uložil trest odňatia

slobody vo výmere piatich rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný sa súčasne vyjadril k odôvodneniu odvolania prokurátora tak, že prokurátor opomína zaužívanú a ustálenú judikatúru tak Najvyššieho súdu SR ako Krajského súdu v Trenčíne pokiaľ ide o aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu v prípade prijatého vyhlásenia o uznání viny a preto navrhuje, aby bolo odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuté.

Intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil s odvolaním, ktoré podal dozorový prokurátor krajskej prokuratúry ako aj s dôvodmi tohto odvolania a navrhol, aby krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným v písomnom odôvodnení ich odvolania a aby súčasne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na písomné odôvodnenie odvolania a navrhol rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v písomnom odôvodnení ich odvolania a odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu priznal, aj keď dôkazná situácia v jeho neprospech nebola dostatočne silná. On dílerom drog nebol, ale iba ich konzumentom. Viedol riadny život a riadne sa staral o rodinu. Má tri maloleté deti a chorú matku, ktorej tiež pomáha. Je presvedčený, že v jeho prípade je možné mimoriadne znížiť trest až na výmeru piatich rokov, so zaradením na jeho výkon do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, pretože sa necíti byť narušeným v takej miere, že by mal trest odňatia slobody vykonávať v prísnejšom ústave na výkon trestu a takýto trest by bol pre neho pre jeho nápravu do budúcnosti dostatočným.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 18. januára 2021, na verejnom zasadnutí dňa 11. februára 2021 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom (v neprospech obžalovaného) a obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, proti ktorým obaja podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného X. G., ktoré aj napriek tomu, že boli podané oprávnenými osobami a včas, nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznání viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku zo spáchania žalovaného skutku právne posúdeného ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona s naplnením všetkých jeho štyroch formálnych znakov. Okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom aj pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému X. G., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste odňatia slobody ako aj spôsobe určenia jeho výkonu. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd správne dospel k záveru, že obžalovanému nie je nevyhnutné ukladať trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej základnej sadzbe (10 až 15 rokov). Správnym je teda jeho záver o tom, že u obžalovaného je možné a aj akceptovateľné aplikovať moderačné oprávnenie - mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, pretože tomu nebránia relevantné prekážky tak, ako na to poukazoval prokurátor v rámci svojich odvolacích námietok. U obžalovaného okresný súd správne identifikoval iba poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže sa obžalovaný od prípravného konania doznával k spáchaniu trestnej činnosti, ktorej spáchanie uveriteľne oľutoval. Jeho procesný postoj, vyhlásenie o uznání viny v celom rozsahu, ktoré bolo okresným súdom po splnení ďalších zákonných procesných podmienok aj právoplatne prijaté, tak významne podporuje mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, pretože i v súlade s už ustálenou

súdnou praxou a existujúcou judikatúrou (viď aj stanovisko trestnoprávneho kolégia SR Tpj 55/2016) je inštitút uznania viny predovšetkým významnou pomocou žalobcu (prokurátora), ktorý znáša dôkazné bremeno v trestnom konaní a súčasne vyhlásenie o vine prispieva významne k hospodárnosti celého trestného konania, ale predovšetkým aj k stabilite skutkového a právneho stavu veci. Krajský súd preto v posudzovanom prípade aj vzhľadom na dôkaznú situáciu vo vzťahu k usvedčujúcim dôkazom hodnotí uznanie viny obžalovaného za významné, pričom ukládanie trestu odňatia slobody obžalovanému v základnej trestnej sadzbe by bolo v jeho prípade neprímerane prísne a preto zákonné zníženie analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona o celú jednu 1/3 nie je nesprávne a ani nezákonné. Jediné pochybenie, keď okresný súd priznal (v rozpore so zásadou zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti) obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) Tr. zákona však nemá zásadný vplyv na zákonnosť výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody, čo nevedlo krajský súd ani k tomu, aby formálne toto pochybenie naprával. Totiž aj po nepriznaní tejto poľahčujúcej okolnosti by to nemalo vplyv na správnu aplikáciu ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona. Je nutné dodať, že okresný súd správne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť u obžalovaného. Na druhej strane však ale dospel krajský súd k záveru, že okresný súd správne nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by relevantne odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona a teda aj prípadné uloženie trestu odňatia slobody až na minimálnu zákonnú výmeru 5-tich rokov. Skutočnosti, na ktoré obžalovaný poukazoval v rámci dôvodov svojho odvolania nie sú také výnimočné a ani skutkové okolnosti uznaného skutku obžalovaným takým dôvodom byť nemôžu. Správne je aj zaradenie obžalovaného okresným súdom mimoriadne do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona, keď by mal obžalovaný štandardne podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona inak zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. V posudzovanom prípade neboli dané taktiež žiadne významné skutočnosti tak, ako na to poukazoval obžalovaný, ktoré by správne i zákonne odôvodňovali jeho zaradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Napokon správne a zákonne je aj uloženie ochranného dohľadu obžalovanému na primeraný čas jedného roka, t. j. na dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 3 roky). Krajský súd preto uzatvára, že trest odňatia slobody s určeným spôsobom jeho výkonu, uložený obžalovanému X. G. v napadnutom rozsudku je plne konformným s očakávaným účelom trestu v posudzovanom prípade v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Výroky okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku sú preto správne i zákonné v celom rozsahu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania prokurátora a obžalovaného X. G. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.